

Med Hensyn til det under Nr. 17 og 18 stillede Endringsforslag, da maa jeg meget bestemt fraraade Thinget at gaae ind derpaa; jeg maa ogsaa med Hensyn dertil sige, at det efter min Mening er i en afgjort Strid med Ret og Billighed, at man, naar Staten legger en bethdelig Afgift paa Arv og siger: det er en Indtægtskilde for os, saa tillige skulde lade Communen bestaae den samme Indtægt. Derved vilde Arv blive saa overbebyrdet, at Statens Beskatning deraf ikke kunde opretholdes. Jeg maa derfor meget bestemt fraraade det under Nr. 17 og 18 stillede Endringsforslag. Med Hensyn til de andre stillede Endringsforslag er der kun det under Nr. 32, som gaaer ud paa at nedsætte de 5 Rd. til 3 Rd., som jeg meget maa ønske, at Thinget ikke gaaer ind paa. Det er naturligt, at jeg meget gjerne saa, at man holdt sig ved det nu Bestaaende; hvis jeg bliver ved Forretningerne, skal jeg ikke unblade at tage Hensyn til de her førte Forhandlinger om denne Sag, men jeg vilde ansee det for meget ønskeligt, om man ikke blandede disse Spørgsmaal om Valgretten ind i denne Lov. Derfor som Thinget desuagtet ikke vil gaae ind paa, i den Henseende at imødekomme mig, saa vil jeg dog under alle Omstændigheder bede Dem om at blive staaende ved det Forslag, der subsidiairt er stillet til § 21. Forslaget om en Tilføining til § 21 har jeg forstaaet ganske paa samme Maade som den ærede Ordfører. Jeg har siden hørt, at man gjør en anden Forklaring gjældende, nemlig, at der ikke sigtes til den enkelte Inder, men derimod til, at naar i et Aar en bestemt Skatteindtægt, altsaa f. Ex. 200 Rd., havde frembragt den Skat, der udfordredes for at opnaae de omhandlede Rættigheder, saa skulde, om ogsaa Procenten nedsattes i det følgende Aar, dog en Skatteindtægt af 200 Rd. vedblive at give Valgret;

dermed stemmede imidlertid ikke den ærede Forslagsstiller (Rugaards) Ytringer. De gif nemlig ud paa ganske den samme Opfattelse af Forslaget, som den ærede Ordfører og jeg have, nemlig, at det var urimeligt, at en Mand skulde miste sin Valgret, fordi han ikke i et enkelt Aar havde den samme Indtægt, som han havde hart tidligere; saaledes hittede den ærede Forslagsstiller sig, men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at Forslaget ikke er saa klart affattet, at Thinget ret vel kan gaae ind derpaa, navnlig ikke, da jeg hører, at der er Andre, der opfatte det paa en anden Maade end den, hvorpaa den ærede Ordfører og jeg opfatte det. Uklarheden ligger deri, at naar der staaer Skatteindtægt, saa veed man ikke, om det er en Skatteindtægt i Almindelighed, eller om man sigter til den enkelte Borgers Skatteindtægt, saaledes, at naar den enkelte Borger eengang har haft en Skatteindtægt, som giver Valgret, saa skal den vedblive at give Valgret. Hvis Forslaget iøvrigt var affattet med mere Klarhed — men det er jo muligt, at Feilen ligger hos mig, hvorved dog tjener til min Undskyldning, at den ærede Forslagsstiller og den ærede Ordførers Ytringer med Hensyn til Forstaaelsen af Forslaget gif i samme Retning som mine — vilde jeg ikke i og for sig finde nogen Betænkelighed derved.

R e t t e l s e .

Nr. 202. Sp. 3205, 6te Linie f. n.: Istedesfor Ord t: „sydtil“ læs: „ved en Sluse“